

6. neděle v mezidobí rok C (2025)

1. čtení – Jer 17,5-8

Prokletý člověk, který spoléhá na člověka; požehnaný člověk, který doufá v Hospodina.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Tak praví Hospodin: „Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce.“

Mezizpěv – Žl 1,1-2.3.4+6

Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.

Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní,
nepostává na cestě, kudy chodí hříšní,
a nezasedá ve shromáždění rouhačů,
ale má zalíbení v Hospodinově zákoně
a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí.

Podobá se tak stromu zasazenému u vodních proudů,
ve svůj čas přináší ovoce,
listí mu nevadne
a daří se mu vše, co koná.

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak:
jsou jako pleva rozvátá větrem.
Vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých,
ale cesta bezbožných skončí záhubou.

2. čtení – 1 Kor 15,12.16-20

Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

(Bratři!) Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli. Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

Zpěv před evangeliem – Lk 6,23ab

Aleluja. Radujte se a jásejte, praví Pán; máte totiž v nebi velkou odměnu.
Aleluja.

Evangelium – Lk 6,17.20-26

Blahoslavení, vy chudí! Běda vám, boháči!

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil (s hory) a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: „Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí (ze svého středu), potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům. Ale běda vám, boháči, neboť (už) máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasycení, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Proč lidé šli za Ježíšem? Kvůli slovu, chtěli "slyšet Boží slovo". „Blahoslavení vy chudí, vy, kdo pláčete... Běda vám boháči, běda vám nasycení...“ Kdyby nebylo slova, nebylo by nic. Bůh nám posílá své Slovo a k nám mluví.

Víra není magické plnění nějakých rituálů a obřadů, ale odpověď člověka na slovo, které mu Bůh dává. Bez Slova není víra. "Véra se rodí z toho, co člověk slyší, a to, co člověk slyší, je slovo Kristovo." (Řím 10,17) Pokud naší zbožnosti chybí Slovo, pak je naše zbožnost či víra ochromena, pokud vůbec je.

Proto církev stále vyzývá ke čtení Božího slova. „Pane faráři - někdo řekne: Já se vroucně modlím, chodím každou neděli do kostela a to mi stačí.“ Jste si jistý, že to stačí? Modlíte se? Krásně, to je správné. Jen mi řekněte, co vám Pán Bůh řekl při vaší poslední modlitbě? Jaké slovo jste od něj dostali? Nic ti neřekl? Neslyšel jsi nic? A naslouchal jsi vůbec tomu, co ti chtěl říct?

Nejjednodušší a také velmi rozumná definice modlitby je "rozhovor s Bohem". Pokud je to rozhovor, pak s Bohem musíte nejen mluvit, ale také mu naslouchat. Dovolte mi říci více, protože nám příroda nadělila dvě uši a jen jeden jazyk, měli bychom naslouchat dvakrát tolik, než mluvit. Bůh může k člověku promlouvat, dávat mu své slovo, mnoha způsoby. Ale tím nejjednodušším, nejzřetelnějším, nejobyčejnějším způsobem je Slovo obsažené v Písmu svatém.

Vezmi a čti. Berte a čtěte s vírou a váš život se změní. Uslyšíte, kdo je blahoslavený...Uslyšíte také běda...Uslyšíte, koho máte následovat. Uslyšíte, co máte dělat. Bez Slova není nic. "Tvé slovo je svítilnou mým nohám a světlem na mé cestě"- říká žalm 119. Všichni, kdo se o to zajímají, jsou v bezpečí. (Žalm 119,105)

Chceš světlo, nebo věčnou tmou? Vezmi a čti. Berte a čtete s vírou a váš život se změní. Smysluplnou odpovědí na tuto mou výzvu je otázka "jak?". Existuje mnoho způsobů. Jeden z nich vám chci připomenout. Je jím modlitba při čtení Písma podle tří kroků vyjádřených slovy: **"číst", "opakovat", "mluvit"**. Vezměte si Písmo svaté, nejlépe evangelium, a čtete. Čtete s vědomím, že jde o Boží slovo, že On - Bůh sám je vám blízko a chce k vám promlouvat.

Čtete tak dlouho, dokud nenarazíte na verš, na řádek, který vás nějak dojde - zaujme, nadchne, přesvědčí. Považujte toto pohnutí za znak od Boha, že právě tento verš je pro vás důležitý. Dál už nečtete. Začněte si verš opakovat, čtete ho pomalu několikrát. Když to budete dělat, pravděpodobně si ho zapamatujete. Pak si ho v duchu opakujte dál. Všichni máte rozum, takže pravděpodobně něčemu porozumíte, ale nenastavujte se tomu, že všechno pochopíte. Nejdůležitější na tomto opakování je, že je to tvoje setkání s Bohem. To je to nejkrásnější! Jakmile se nasytíte opakováním, promluvte nyní k Bohu. On mluvil k vám, nyní mluve vy k Němu. Ať vaše mluvení nebo modlitba, je-li to možné, vychází z verše, nad kterým jste se pozastavili. Proste, omlouvejte se, děkujte, mluve o tom, co vám přináší vaše srdce.

Čtete, opakujte a mluve. Uplynulo pět nebo patnáct minut. Ještě máte čas? Pak si to můžete zopakovat: pokračujte ve čtení, zopakujte si nový verš a znovu promluvte k Bohu. Pak už nemáte čas, pokračujte v cestě do práce a za svými povinnostmi, ale v hlavě a v srdci už máte to, co vám Bůh právě řekl.

Banálně jednoduchý způsob. Dostupný každému, právě doma.

Zkusme si vzít Písmo a číst. Číst a naslouchat Slovu. Číst a slyšet Boha. Číst a oživit svou víru, následovat Ježíše, vidět světlo, objevit sílu a moc. Protože bez Slova není nic. Amen.